

**מב:**

עין משפט  
נר מצוה

יח א ב מ"י פ"ד מהל'  
פרה הלכה ז סמג  
עשין דלג:  
יט ג מ"י שס פ"ו הל' ב:  
כ ד מ"י שס פ"ו הלכה  
ז:  
כא ה מ"י שס פ"א הלכה  
יא:  
כב ו מ"י שס פ"ד הל' ב  
סמג עשין שס:

רבינו חננאל

ועוד דן במלך ג' כבודים קח ממעט  
השלטת ע"ז ארז א"כ מפי איצטריך  
לממרחק עטמ' לדבר דללו אפרה  
נינה וי"ל דשחיטה לא אחיז מכולהו  
דמה לכולהו שאני וטובין בחולין  
חאמר בשחיטה דללו עבודה היא  
טאמז בחולין ולכ"י נאמר דלא  
מיפסל היסח הדעת נאמר בחולין  
ושריפה נ"ל לא אחיז מכולהו דמה  
לכולהו דין הוא שפיסול בהן היסח  
הדעת דחזק מיד להאכיל דמיד בעת  
שחיטה מדקול הדס כדי להטות כ"ס  
באקספת אפרה ומילוי מימיה [וקידוש]  
ראוין לנאמר להואה משא"כ בשריפה  
ואקספת אפרה ומילוי מימיה וקידוש  
אצטריך למיכתב דהו' למשמע  
דמכולהו לא אחיז דמה לכולהו  
שפסולים בנשה ובלילה ואין להקשות  
אחזי איצטריך למיכתב ככל שלשמן  
באקספת אפרה ומילוי מימיה וקידוש  
[לכתוב] כהד מינייהו ועימו אין  
מיניה די"ל דאחז מהס שלא היה  
נכתב הייתי ממעטו ולא הייתי ממעט  
השלטת ע"ז ארז דבמעטעין ששחא  
כיון דהני כשרין בנאשעיה כנאשע  
והשלטת ע"ז ארז פסול בנאשע:

**אָר** אַני אַבאָי שוויטש ובי' ער  
והשליכת עין אור. מימה לי  
אמאי לא קאמר מה דהוה מימיה  
מיוחדת דעבודת גופה אפרה נינהו  
אף על דגופה דפרה וגרי' אסיפת  
אפרה ומילי מימיה וקידוש ונמעט  
השלכת עין אור ואוזב דלאו גופה  
דפרה נינהו דה"ג אמרין לעיל הוא  
היסק הדעת ע"ל דקשרא דהוה  
לרבי' השלכת עין אור ואוזב ושי  
חולעת טפי מאסיפת אפרה ומילי  
מימיה וקידוש מיון דהנוו כשרים  
אפי' בנשה והנן חשיבי כולי האי  
דקניי דלו כון ובעל מני גבי היסק  
הדעת לאו דפסיל אורי' היסק  
הדעת כדילא באסיפת אפרה ומילי  
מיס וקידוש הוה מוקמרין כון  
מיעוטא ולא כהשלכת עין אור דע  
לגעטוי אסיפת א

**שטער.** וקײַל שכל מלאכות הנעשות במלאכה ולקטן (דק מג.) נמי אמרין ו מצינא (דק קטו.) אלמנה עשירה ממש

הפרה נעשית בסגן, אבל לדורות אינה נעשית בסגן אלא או כהן גדול או כהן הדיוט. והוציא אותה שלא יוציא אחרת, עמה הזה אותה של נתינה מיעטה הסגן, ואותה של הוצאה מיעטה אחרת.

[illegible][illegible]

טַרְף בַּקְלָפִי פֶּרֶק רַבִּיעִי יוֹמָא

ה' לי א"כ מאי אינטריך קרא  
וזהבי תיתי חדא מתרתי  
דלא צריכי אלא הוו להו שני  
והא דקאמר למעוטי השלכה

למשמרת למי נדה כתיב אלא למעוטי  
השלכת עץ ארו ואזוב ושני תולעת דלאו  
גופה דפרה נינהו איתמר שחיטת פרה בור  
ר' אמי אמר כשרה ור' יצחק נפחא אמר  
פסולה עולא אמר כשרה ואמרי לה פסולה  
מתבי ר' יהושע בר אבא לסיועיה לרב אין  
לי אלא הזאת מימיה שאין כשרין באשה  
כבאיש ואין כשרין אלא ביום מניין לדרבות  
שחיטתה וקבלת דמה והזאת דמה ושריפתה  
והשלכת עץ ארו ואזוב ושני תולעת ת"ל  
יתורה יכול שאני מרבה אף אסיפת אפרה  
ומילוי מים וקידוש ת"ל זאת ומה ראית לרבות  
את אלו ולהוציא את אלו אחר שריבה הכתוב  
ומיעט אמרת הרי אנו למדין כולן מהזאת  
מימיה מה הזאת מימיה אינן כשרין באשה  
כבאיש ואין כשרין אלא ביום אף אני אביא  
שחיטתה וקבלת דמה והזאת דמה ושריפתה  
והשלכת עץ ארו ואזוב ושני תולעת הוואל  
ואין כשרין באשה כבאיש אין כשרין אלא  
ביום ומוציא אני יאספת אפרה ומילוי מים  
וקידוש הוואל וכשרין באשה כבאיש כשרין  
נמי ביום ובלילה והאי מאי תיובתא אילימא  
מדפסולין באשה פסולין נמי בור הזאת מימיה  
תוכיה יפסולין באשה וכשרין בור אמר  
אבי היינו תיובתיה אשה מאי מעמא אלעזר  
ולא אשה זר נמי אלעזר ולא זר אמר עולא  
כל הפרשה כולה משמע מוציא מיד משמע  
ומשמע ממילא ונתתם אותה אל אלעזר  
ככהן אותה לאלעזר ולא לדורות לאלעזר  
איכא דאמרי לדורות ככהן גדול ואיכא דאמרי  
לדורות ככהן הדיוט בשלמא למ"ד לדורות  
ככהן הדיוט שפיר אלא למאן דאמר לדורות  
ככהן גדול מנא ליה גמר חוקה חוקה  
מיום הכפורים והוציא אותה שלא יוציא  
אחרת עמה כדתנן <sup>16</sup>ליל היתה פרה רוצה  
לצאת אין מוציאין עמה שחורה שלא יאמרו  
שחורה שחמו ואין מוציאין עמה אדומה שלא  
יאמרו שתיים שחמו <sup>17</sup>אומר לא מן השם הוא  
זה אלא משום שנאמר <sup>18</sup>אותה <sup>19</sup>לכדה ות"ק  
הא כתיב אותה מאן ת"ק ר"ש היא <sup>20</sup>דדריש  
מעמיה דקרא מאי בינייהו אביא בינייהו  
דאפיק

דקאמער לעיל מעיקרא אלימא  
אפריה כו':  
ממילא ועכשיו דורש והולך  
למאן דאמר לדורות ככה  
בהדיא סגן או כהן גדול  
לרב

ועמה פוסקות אותה דעתן (פרה פ"ד משנה ד') כל העוסק  
 ושטת אותה שלא יבטל אחרת עמה: **משום שנאמר** **אִתָּךְ**. וכן  
 שכתבנו אותה עיניו אין ממשיכין אותה מפני שאתה צריך להחזיק

הן הדייט. והוציא אותה שלא יוציא אחרת  
צאה מעטה אחרת.

[illegible][illegible]

## מסורת הש"ס

(ו) פרה פ"ג מ"ו,  
(ז) נכשתה אחת רבי  
סי אומר לא משום זה  
לא משום שנה' והיחל  
ותה לבדה. אמנם מפרשי  
הכא ד"ה משום וכו' מוכח  
היה לפנינו כנ"ר הספר,  
(ח) נכסיל: אחת אחת,  
(ט) וקדושין סח' ושי"ג.

תורה אור השלם

וְאִסָּף אִישׁ טָהוֹר אֶת  
הַקֹּהֲלִים וְהַנְחִיחָם מִחוּץ  
לַמִּזְבֵּחַ בְּמִקְוֹם טוֹהַר  
וַיִּתֵּן לָעֶדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל  
לְמִשְׁכַּת לְמִי נִדָּה  
וְעָשָׂתָה הָרָא:  
בְּמִדְּבַר שֵׁט  
זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה  
שֶׁנֶּשְׂרָה עֲדָה יי לאמֹר רָא  
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ  
וַיִּלְכְּדוּ קִרְיָת הָאֱדוּמִים  
וַיִּמְצְאוּ שָׁמָּה אֶשֶׁר אֵין עִיר  
וְעוֹס אִשְׁרֵל אֶל עֵלְזָה  
בְּמִדְּבַר שֵׁט:  
וְנִתְּנָם אֹתָהּ אֶל  
הַלְעֲזָר מִחוּץ וְהִצִּיאָהּ  
נִתְּנָה אֶל בְּנֵי לְמִזְבֵּחַ  
שֶׁחֲסוּת אֹתָהּ לְפָנֶיהָ

## הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מנן כי  
אשה נבואה לא אינערין  
לרצוי;

## הגהות מהר"ב

**רנשבורג**

תום' ישנים

[illegible][illegible]